

[Elisabeth Bruun Olesen]

ger ILOs holdning en helt speciel betydning. Vi mener også, at det ville kunne bruges af regeringen, hvis ILO kom med en uklar tilbagemelding, hvad vi ikke er sikre på at ILO ikke ville gøre.

VS er som sagt imod fjernelse af dyrtidsreguleringen under enhver form, også selv om en eventuel fjernelse i en anden situation på forhånd skulle være aftalt med fagbevægelsen. Vi går ind for en fuldt dækkende solidarisk dyrtidsregulering, fordi det er den mest solidariske lønregulator, der findes, og derfor går vi under alle omstændigheder imod en fjernelse. Vi synes, at socialdemokratiets manøvre snarere forvirrer end afklarer.

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdige taler, vi har hørt fra SF og VS.

Hvis vi ser på de regler, der gælder, og som den komité i ILO har beskrevet, der har behandlet klagen over suspensionen, så skriver man i de generelle bemærkninger, at komiteen påpeger, at sådanne foranstaltninger, der indebærer lovindgreb i kollektive forhandlinger, kun bør træffes i nødstilfælde og kun for en kortvarig periode.

Og hvis man ser på bemærkningerne til forslaget, er der ingen, der kan være i tvivl om, at den sag, der er behandlet i ILO, er en forgænger for den sag, der behandles her i salen, idet regeringen i bemærkningerne henviser til sine handlinger i 1982 og siger, at det skal fortsætte.

Regeringen skriver i sin undskyldning eller forklaring til ILO, at den samlede idé bag regeringens politik ikke er en kortsigtet regulering af efterspørgslen, men via langsigtet politik at gengive virksomhederne og borgerne troen på osv.

Her har regeringen selv givet svaret på, hvad det er, ILO vil sige i den sag, fordi det jo rent faktisk fremgår af ILO-komiteens behandling af sagen, at regeringen skal sørge for hurtigst muligt at rette sig efter konventionen og at det, man her er i færd med, er direkte imod konvention nr. 98. Jeg forstår derfor ikke SFs og VS' betænkeligheder.

Vi fik dette lovforslag forelagt i folketinget den 20. maj 1986. I dag skriver vi den 28. maj, og det fortæller noget om de muligheder, regeringen giver folketinget for at be-

handle et forslag af så vidtrækkende karakter som dette på en fornuftig måde.

Vi har i går modtaget et brev fra Fællesforeningen af danske Fagforeninger på Færøerne, hvori man gør opmærksom på, at der er specielle problemer på Færøerne. Omkring tusind danskere, som altså er ansat på Færøerne og aflønnet efter danske overenskomster, vil blive ramt helt specielt ved denne lovgivning, siger man i brevet. Disse mennesker skal altså lønnes efter et system, hvor man indretter lovgivningen efter danske pristigninger og efter danske lønstigninger, men lever rent faktisk under et system, hvor det er de færøske pristigninger og lønninger, der burde være gældende.

Det er forståeligt, at disse grupper har beklaget sig til folketinget, og det viser tydeligt, at regeringen heller ikke i denne situation har forhandlet med arbejdsmarkedets parter. Man har lavet en hovsaløsning, og så giver man folketinget så dårlige muligheder for at finde ud af, hvad det er, det drejer sig om.

Det er også direkte imod den styreform, vi har her i landet, hvor der skal være åbne muligheder for, at befolkningen og organisationerne kan komme og påpege, hvad der kunne være galt med lovgivningen. Regeringen har overtrådt alle formelle regler, hvad det her angår.

Vi vil gerne have, at regeringen, hvis ministeren kan gøre det nu, giver fornuftige forklaringer på, hvordan de færøske lønmodtagere bliver behandlet, og vi kan selvfølgelig ikke have, at en lovgivning af denne karakter eksempelvis tømmer sygehusene på Færøerne, fordi de ansatte deroppe rejser hjem på grund af forringede lønvilkår. Vi må have belyst, hvilke konsekvenser det vil få for personalet, der er ansat på Færøerne.

Vi synes, vi burde have haft tid til at behandle det problem under udvalgsarbejdet. Forslaget er fremsat den 20. maj 1986. Den 23. maj 1986 sendtes der et brev fra Færøerne, som modtoges her i København den 27. maj 1986. Det er en uanstændig form for lovgivningsarbejde, så derfor må vi sige, at hvis ikke vi kan få tilfredsstillende forklaring her af ministeren, må vi have genoptaget udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):